

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 30 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Nawrocki

Protokolant: sekretarz Błażej Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 16-05-2017r. w Koninie

sprawy z powództwa **A. B. (1)**

przeciwko **(...) S.A. w S.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki A. B. (1) kwotę 109.346 zł 28 gr (sto dziewięć tysięcy trzysta czterdzieści sześć złotych dwadzieścia osiem groszy) z odsetkami od kwoty:

- 92.500 zł ustawowymi od dnia 29.10.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 4.860 zł ustawowymi od dnia 26.11.2011 roku do dnia 31.12.2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 2.933 zł ustawowymi od dnia 04.08.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 4.748 zł 28 gr ustawowymi od dnia 04.08.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty,

- 4.305 zł ustawowymi od dnia 04.08.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016 roku do dnia zapłaty.

2. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki A. B. (1) rentę miesięczną w kwocie 205 zł (dwieście pięć złotych) płatną począwszy od 01.08.2014 roku do dnia 5-go każdego miesiąca.

3. Ustala, że pozwany (...) S.A. w S. ponosić będzie odpowiedzialność za skutki na zdrowiu powódki A. B. (1) związane z wypadkiem z dnia 15 lipca 2010r., które do dziś nie ujawniły się, a które ujawnić się mogą w przyszłości.

4. Umarza postępowanie dotyczące roszczenia powódki A. B. (1) co do roszczenia o zapłatę kwoty 56.055 zł 40 gr.

5. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

6. Zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki A. B. (1) kwotę 7.463 zł (siedem tysięcy czterysta sześćdziesiąt trzy złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

7. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w Koninie kwotę 1.959 zł 26 gr (jeden tysiąc dziewięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Andrzej Nawrocki

Sygn. akt I C 773/14

UZASADNIENIE

Powódka A. D. (obecnie B.) wniosła początkowo o zasądzenie od (...) S.A. w S. (dawniej (...) S.A. w S.) kwoty: - 142.500 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwanemu odpisu pozwu do dnia zapłaty; - kwoty 11.860 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia (w tym kwotę 7.000 zł za operację oraz kwotę 4.860 zł za zakup materiału operacyjnego tj. chondro – gide) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20.05.2011r. do dnia zapłaty; - 4.848,28 zł tytułem poniesionych kosztów leczenia; - 3.044,09 zł tytułem poniesionych kosztów dojazdów na rehabilitację oraz placówek medycznych (w tym 373 zł za dojazdy na rehabilitację, 2.560 zł za dojazdy do placówek medycznych oraz (...),09 zł stanowiący różnicę kosztów dojazdów w wysokości 936 zł, a kwotą wypłaconą przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu; - 49.055,40 zł tytułem poniesionych dodatkowo kosztów dojazdów do pracy prywatnym samochodem wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu; - 4.305 zł tytułem dodatkowego wynagrodzenia za pracę jakie powódka mogłaby uzyskać za płatne patrole gdyby nie doszło do wypadku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto wniosła o zasądzenie od pozwanego renty uzupełniającej w kwocie 205 zł płatnej miesięcznie do 5-tego każdego miesiąca poczynając od dnia wniesienia pozwu wraz z ustawowymi odsetkami i o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość, a ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu powódka wywodziła, że podniosła, że w chwili wypadku pracowała jako funkcjonariusz policji w Komendzie Miejskiej Policji w P.. W wyniku wypadku z dnia 15.07.2010r., za skutki którego odpowiedzialność ponosi pozwana, powódka doznała poważnych obrażeń ciała, które uniemożliwiają wykonywanie jej jakiegokolwiek pracy fizycznej z użyciem kończyn dolnych, a rokowania co do dalszej zdolności ruchowej są bardzo złe. Powódka była nieobecna w pracy przez okres 21 miesięcy. Wypadek spowodował utratę możliwość otrzymywania nagród, wyróżnień i awansu. Po powrocie do pracy powódka otrzymała ograniczoną zdolność do jej wykonywania, co wyeliminowało również możliwość podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Przedmiotowy wypadek naraził powódkę na dodatkowe koszty związane z dojazdem do pracy, a także powódka poniosła koszty badań, konsultacji neurologicznych, dojazdów na rehabilitację oraz placówek medycznych, a także koszty usług medycznych i zakupu lekarstw w łącznej wysokości 12.515,98 zł. Na etapie postępowania likwidacji szkody powódka domagała się od pozwanej zwrotu kwoty 10.000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia (pismem z dnia 11.10.2010r. przyznano powódce 7.500 zł), 936 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych (przyznano powódce 824,91 zł), 750 zł tytułem poniesionych kosztów zakupu preparatów medycznych (przyznano całość) oraz w sumie 17.000 zł tytułem zaliczki na poczet przyszłych kosztów leczenia, przy czym pozwany odmówił wypłaty zaliczek powołując się na ich nieodpłatność w ramach NFZ (k.2-13).

Pozwany (...) S.A. w S., w odpowiedzi na pozew, wniósł o oddalenie powództwa w całości, a nadto o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, że wypłacona powódce kwota zadośćuczynienia wyczerpuje wszelkie roszczenia z tego tytułu i pozwany odrzucił wszelkie roszczenia ponad wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego kwotę. Odnośnie żądania odszkodowania to pozwany podkreślił, że wypłacił powódce kwotę 750 zł tytułem kosztów leczenia oraz kwotę 824,91 zł tytułem dojazdów do placówek medycznych, a dalsze roszczenia powódki nie zostały przez nią wykazane, stąd uznać należy je za bezzasadne. Pozwany podniósł również, że zabiegi jakie powódka wykonała w placówkach prywatnych mogły być refundowane w ramach NFZ, dlatego też poniesione przez powódkę koszty z tego tytułu należy uznać za nieuzasadnione skoro powódce przysługiwały świadczenia bezpłatne. Nadto pozwana podkreśliła, że przedstawione przez powódkę koszty leczenia (w tym koszt zakupu „Chondro-Gide” i szyny CPM) nie są następstwem urazów doznanych w wypadku bądź ich zastosowanie nie było konieczne. Pozwany wskazał również, że roszczenia powódki dotyczące zwrotu kosztów dojazdów na rehabilitację i do placówek medycznych są niewykazane

oraz zawyżone. Natomiast poniesione przez powódkę koszty dojazdów do pracy prywatnym samochodem nie pozostają w związku przyczynowo - skutkowym z przedmiotowym wypadkiem. Pozwany wskazał także, iż powódka nie wykazała, aby dochodzona kwota 4.305 zł z tytułu utraconego dochodu, stanowiła rzeczywiście utracony przez powódkę dochód, jak również wskazał, iż brak jest podstawy prawnej do zasądzenia renty w wysokości 205 zł miesięcznie, przy czym powódka nie wykazała ani zasadności, ani wysokości swoich roszczeń. Nadto charakter doznanych przez powódkę urazów nie uzasadnia ustalenia odpowiedzialności na przyszłość (k.133-142).

W toku procesu - pismem z dnia 08.12.2014r. powódka cofnęła pozew i zrzekła się roszczeń, co do kwoty 7.000 zł tytułem poniesionych kosztów operacji wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20.05.2011r. do dnia zapłaty oraz co do kwoty 1.852 zł tytułem kosztów za przejazd autostradą A2, poniesionych na węźle S. w okresie 01.04.2012-01.01.2013r. oraz na węźle N. w okresie 12.04.2012-16.04.2012r., a także w okresie 17.04.2012-30.12.2012 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (k.165-170).

Następnie pismem z dnia 23.06.2015r. powódka cofnęła pozew i zrzekła się roszczeń, co do kwoty 47.203,40 zł tytułem poniesionych dodatkowych kosztów dojazdu do pracy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty (k.563-564).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu (...) w P. gm. S. M. G. (1), kierując samochodem osobowym marki M. (...) nr rej. (...) na parkingu pod sklepem nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że podczas wykonywania manewru cofania nie zachował szczególnych środków ostrożności i przycisnął pieszą – powódkę do zaparkowanego pojazdu marki O. (...) nr rej. (...), w wyniku czego powódka doznała obrażeń ciała w postaci uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej i więzadła krzyżowego przedniego, chondrofraktury kłykcia przyśrodkowego piszczeli prawej rzepki, chondropatii rzepki prawej III stopnia. M. G. (1) prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 22.03.2011r. został skazany za popełnienie powyższego czynu tj. z art. 177 § 1 kk na 3 miesiące pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 2 lat (dowód: k.59 akt Sądu Rejonowego w S. sygn. II K (...)).

Pojazd, którym kierował M. G. (1) w chwili zdarzenia z dnia 15.07.2010r. ubezpieczony był z tytułu OC u pozwanej (bezsporne).

Powódka z zawodu jest funkcjonariuszem policji od 2006 roku i w chwili wypadku powódka zatrudniona była w Komendzie Miejskiej Policji w P. w Wydziale Ruchu Drogowego, w zespole organizacji służby. Zajmowała się przede wszystkim jeżdżeniem i rozwożeniem poczty do komisariatów policji, sądów i prokuratur oraz sporządzała projekty na zabezpieczenie imprez sportowych. Powódka do wypadku pracowała na jedną zmianę od 7:30 do 15:30. W sytuacji kiedy było dużo imprez sportowych powódka pracowała na różne zmiany, zgodnie z poleceniami przełożonych. Nadto powódka oprócz pełnienia służby w godzinach od 7.30 do 15.30 chodziła na piesze patrole, płatne w wysokości 205 zł netto za każdy patrol (dowód: zeznania powódki A. B. (1) k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v).

Po wypadku w dniu 15.07.2010r. powódka zgłosiła się do szpitala w S. i otrzymała skierowanie do Poradni Ortopedycznej. Następnie powódka zgłosiła się do Poradni Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej (...) Szpitala (...) w P., w której odnotowano, że dnia poprzedniego potracona przez samochód, przyciśnięto kolano do innego samochodu, odnotowano również, że występują parestezje nerwu strzałkowego prawego. W RTG zmian urazowych nie stwierdzono, występowała znaczna bolesność obu kolan. Powódka otrzymała zwolnienie ZLA. W badaniu USG stwierdzono uszkodzenie kłykcia przyśrodkowego udowego III stopnia. W Poradni Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej rozpoznano skręcenie kolana prawego. W USG kolana prawego z dnia 20.07.2010r. opisano chondropatię kłykcia przyśrodkowego udowego III stopnia, częściowe uszkodzenie więzadła pobocznego przyśrodkowego, częściowe uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego, uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej trzonu i rogu tylnego, łąkotka boczna bez zmian. W USG kolana lewego z dnia 20.07.2010r. rozpoznano chondropatię kłykcia przyśrodkowego udowego II/III stopnia, uszkodzenie I stopnia więzadła pobocznego przyśrodkowego, łąkotki bez zmian urazowych. W dniu 23.07.2010r. powódka otrzymała kolejne zwolnienie ZLA do 25.08.2010r., zlecono fizykoterapię (ćwiczenia, prądy interferencyjne). Powódka została zakwalifikowana do leczenia operacyjnego. Bardziej dokuczają powódce

prawie kolano. W dniach 1-4.08.2010r. powódka była hospitalizowana w Oddziale Chirurgii Urazowej i Ortopedii (...) Szpitala (...) w P. z rozpoznaniem uszkodzenia łąkotki przyśrodkowej i więzadła krzyżowego przedniego, chondrofraktura kłykcia przyśrodkowego piszczeli prawej i rzepki, chondropatia rzepki prawej III stopnia. W trakcie pobytu w szpitalu zastosowano leczenie operacyjne, które polegało na artroskopowej częściowej meniscektomii, wykonano shaving, forage rzepki i lavage kolana prawego. Po wyjściu ze szpitala powódka otrzymała zalecenie chodzenia o 2 kulach łokciowych przez okres 6 tygodni z częściowym obciążeniem PKD (dowód: k.47, k.260v, k.296, k.330, k.394, k.406 oraz zeznania powódki A. B. (1) k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v).

Po wyjściu ze szpitala powódka kontynuowała leczenie ambulatoryjne w Poradni Chirurgii Urazowo - Ortopedycznej (...) Szpitala (...) w P.. Powódka odczuwała wówczas problemy ze zgięciem nogi, duży ból przy chodzeniu, miała problemy z chodzeniem po schodach – wchodziła po jednym stopniu. W czasie kontroli w Poradni Ortopedycznej w dniu 25.08.2010r. utrzymywały się bóle kolana prawego. Rozpoznano wówczas skręcenie kolana prawego. Powódka otrzymała kolejne zwolnienie ZLA do dnia 22.09.2010r. W dniu 08.09.2010r. wykonano punkcję kolana (dowód: k.257-259 k.304, k.399-401, k.422-425, k.465-502 oraz zeznania powódki A. B. (1) k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v).

Po wyjściu ze szpitala powódka korzystała również z rehabilitacji tj. zabiegów fizjoterapeutycznych, w tym z krioterapii, laseru, ćwiczenia, ID, PM, Jonoforezy. Pierwsza seria zabiegów rehabilitacyjnych odbyła się w okresie od 06.09.2010r. do 21.09.2010r. Powódka w ww. okresie skorzystała z 10-ciu zabiegów, które odbyły się w Centrum Rehabilitacji Medycznej (C.R.M.) w S. (dowód: k.48-50). Dalsza rehabilitacja w C.R.M. odbywała się z reguły w seriach dziesięciu zabiegów, przeprowadzanych w odstępach 2-3 dniowych, z 1-2 miesięczną przerwą między seriami. W ten sposób powódka w okresie od 04.10.2010r. do 01.02.2011r. odbyła ponadto 40 takich zabiegów (dowód: k.503-514). Kolejne zabiegi fizjoterapeutyczne w C.R.M. powódka odbyła w okresie od 22.09.2011 do 06.12.2011r., podczas których skorzystała z kolejnych 30 zabiegów (dowód: k.515-523). Powódka odbyła również rehabilitację w Gabinetce Rehabilitacji Medycznej Ł. P. w S. w okresie od 01.02.2013r. do 23.05.2013r. - 7 wizyt, a w okresie od 24.05.2013r. do 22.07.2013r. – kolejnych 10 wizyt. Za wykonaną tam rehabilitację powódka zapłaciła w sumie 1.700 zł, na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 23.05.2013r. oraz faktury VAT nr (...) z 22.07.2013r. (dowód: k.100, k.102,). Każdorazowo w celu dojazdu na wszystkie zabiegi rehabilitacyjne do S. powódka korzystała ze swojego prywatnego samochodu marki O. (...) (dowód: k.173 oraz zeznania powódki A. B. (1) k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v)

W trakcie dalszego leczenia ambulatoryjnego, badanie MRI kolana prawego powódki z dnia 19.01.2011r. wykazało ciągłość więzadeł pobocznych, stan po częściowym uszkodzeniu więzadła krzyżowego przedniego, ciągłość włókien częściowo zachowana, więzadło krzyżowe tylne bez zmian urazowych, w rogu tylnym i trzonie łąkotki przyśrodkowej zmiany degeneracyjne, łąkotka boczna o prawidłowym niskim sygnale, w obrębie rzepki podwyższony sygnał przemawiający za przebyłym stłuczeniem, cechy chondromalacji chrząstki szklistej rzepki, pęknięcia w obrębie chrząstki na poziomie ogniska stłuczenia, w stawie udowo-piszczelowym chrząstka szklista o jednorodnym sygnale bez widocznych pęknięć, aparat wyprostny prawidłowy, zachyłek nie poszerzony (dowód: k.525).

Zgodnie z opinią lekarza specjalisty ortopedy – traumatologa z Poradni Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej (...) Szpitala (...) w P. z dnia 20.04.2011r. powódka wymagała leczenia ubytku chrząstki stawowej (dowód: k.51, k.263v, k.359v, k.410v).

W dniach od 30.06 do 04.07.2011r. powódka była ponownie hospitalizowana Oddziale Chirurgii Urazowej i Ortopedii (...) Szpitala (...) w P. z rozpoznaniem chondropatii rzepki prawej IV stopnia pourazową, chondropatię pourazową kłykciu kości udowej prawej II stopnia. W dniu 01.07.2011r. zastosowano leczenie operacyjne, polegające na wykonaniu artroskopii z artrotomią kolana prawego i z usunięciem chrząstki z uszkodzonej powierzchni rzepki, wykonano mikroślamanie i założono chondro-guide. Powódka zakupiła wówczas materiał – błonę chondro-gide za kwotę 4.860 zł. Po przyszyciu membrany powódka wypożyczyła również szynę do rehabilitacji za kwotę 750 zł. Powódka złożyła pismo do NFZ o refundację kosztów przeprowadzonej operacji i zakupu preparatu medycznego lecz NFZ ustosunkował się do pisma powódki negatywnie, twierdząc, że powyższych kosztów nie refunduje (dowód: k.62, k.106, k.108-109, k.530 oraz zeznania powódki A. B. (1) k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v).

Po drugiej operacji powódka poruszała się o dwóch kulach przy czym przez 8 tygodni lekarz zalecił zakaz stąpania na prawą nogę. Później poruszała się o jednej kuli. Po zabiegu powódka odbyła ponownie rehabilitację, tym niemniej nie ma pełnego zgięcia w kolanie, ma blizny na kolanie oraz odczuwa „chrupanie” w kolanie gdy chodzi. Powódka nie może kucać i klękać, łatwo potyka się o prawą nogę, ma osłabione czucie powierzchniowe na przedniej części uda prawego, a także ma trudności w unoszeniu prawej kończyny górnej w pozycji leżącej (dowód: zeznania powódki A. B. (1) k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v).

W dniu 25.01.2012r. wykonano badanie kontrolne MRI powódki i stwierdzono wówczas zmiany przeciążeniowe w obrębie przyczepów mięśnia czworogłowego, stan po operacyjnym leczeniu chrząstki rzepki, chrząstka niejednorodna na rzepce, zachyłek nadržepkowy nie poszerzony, więzadła poboczne prawidłowe, więzadło krzyżowe przednie po przebyłym uszkodzeniu, więzadło krzyżowe tylne prawidłowe, stan po meniscektomii przyśrodkowej, łąkotka boczna prawidłowa, chrząstka stawu udowo-rzepakowego prawidłowa (dowód: k.527).

Natomiast badanie EMG z dnia 13.08.2012r. wykazało uszkodzenie włókien ruchowych nerwu strzałkowego i cechy uszkodzenia nerwu piszczelowego na poziomie korzeni brzusznych rdzenia L4/L5/S1, uszkodzenie nerwu piszczelowego udowego prawego pozazwojowe (dowód: k.42-43, k.259, k.408).

W badaniu USG uda prawego z dnia 06.09.2012r. wykazano – mięśnie uda o zachowanej ciągłości bez cech uszkodzenia, znacznego stopnia zmniejszenia masy mięśnia obszernego przyśrodkowego o około 1/3 (dowód: k.529).

Badanie MRI kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego z dnia 26.10.2012r. wykazało zaostrenie krawędzi trzonów z centralnymi nieznacznymi uwypukleniami tarczki międzykręgowych, bez wypadnięcia jądra miazdżystego, bez protruzji tarcz, poszerzenie pochewek korzeni na poziomie L5/S1 (dowód: k.526).

W zaświadczeniu lekarskim specjalisty chirurga, ortopedy – traumatologa z dnia 01.02.2013r. stwierdzono pourazową niestabilność prawego kolana z obrzękami, zaawansowaną chondropatię tego stawu, upośledzenie wydolności statycznie – ruchowej z zespołem bólowym, uszkodzenie prawego nerwu udowego z wtórnymi zmianami i z zaburzeniami czucia (dowód: k.45-46, k.260v-261, k.406v-407).

Od 2012r. powódka podjęła również leczenie neurologiczne u dr A. B. (2) w P.. Łącznie powódka była na trzech wizytach u neurologa. Podczas wizyty w dniu 22.11.2012r. neurolog stwierdził uszkodzenie nerwu udowego prawego z uszkodzeniem neurogennym mięśnia czworogłowego (dowód: k.31-34, k.253v-255, k.385v-387).

Biegły sądowy ortopeda M. G. (2) podczas badania ortopedycznego w dniu 10.12.2015r. stwierdził, że po leczeniu operacyjnym prawy staw kolanowy powódki pozostaje z blizną pooperacyjną przyśrodkowej powierzchni kolana, zagiętą, łącznej długości ok. 12 cm, prawidłowo wygojoną. Powódka posiada również punktowe blizny po wprowadzeniu artroskopii. Staw kolanowy prawy wyprost do 10°, następnie zablokowanie ruchu i pełne wyprostowanie możliwe po odblokowaniu. Przy chodzeniu nie prostuje kolana prawego. Kolano prawe zgięcie do 90°. Uogólnione krepitacje z przedziału udowo – rzepakowego. Bez wysięku, bez balotowania rzepki. Niestabilność 3° przednia w badaniu szuflady przedniej. Kolano lewe ruchy nieograniczone ale z krepitacjami. Wyprost pełen, zgięcie do 140°. Bez wysięku i obrzęku. Siła mięśniowa osłabiona po stronie prawej, na poziomie 4 według Loveta, ze znacznym zmniejszeniem masy mięśni uda prawego. Obwody mierzone na wysokości udo/kolano/m. trójgłowy wynoszą 47/41/39 po stronie prawej i odpowiednio 51/39/41 po stronie lewej (dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy M. G. (2) k.605-609, k.663, k.718).

Natomiast biegły sądowy ortopeda dr n. med. P. J. (1) wykonując badanie ortopedyczne powódki w niniejszej sprawie stwierdził, że staw kolanowy prawy w obrysach prawidłowych z deficytem ruchu 20° w porównaniu ze stroną przeciwną, wyprost pełny. Stabilizacja stawu kolanowego prawidłowa ze słabo dodatnim objawem szufladowym (dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy dr n. med. P. J. (1) k.686-694, k.729-730).

Powódka była nieobecna w pracy łącznie przez okres 21 miesięcy i w tym okresie nie była klasyfikowana i uwzględniana przy wszelkiego rodzaju nagrodach, awansach i wyróżnieniach pieniężnych przyznawanych przez przełożonych. Od

połowy 2010r. do chwili obecnej powódka nie uczęszczała na dodatkowe płatne patrole (poza godzinami służby). Komenda Miejska Policji w P. – Wydział Ruchu Drogowego nie posiadał dokładnych danych o ilości odbytych patroli dodatkowych przez powódkę za wcześniejsze lata (dowód: k.74, k.76-98, k.323v oraz zeznania powódki A. B. (1) k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v).

Po powrocie do pracy powódka poddana została badaniom lekarskim przez pracodawcę. Komisja Lekarska stwierdziła wówczas, że powódka jest zdolna do pracy lecz z ograniczeniami. Otrzymała zwolnienie z zajęć z w-f oraz z zajęć ze strzelania. Po powrocie do pracy powódka otrzymała stanowisko biurowe przy komputerze i otrzymywała wynagrodzenie w takiej samej wysokości jak przed wypadkiem. Przed wypadkiem powódka prowadziła aktywny tryb życia i grała w piłkę siatkową, pływała, jeździła na nartach i na rowerze oraz rzucała oszczepem. Ukończyła (...), a po studiach poszła do pracy w Policji i tam pracuje do dzisiaj. Nadal odczuwa ból w kolanie przy wchodzeniu po schodach i przy dłuższych spacerach. Przy dłuższej jeździe samochodem ma mrowienie w łydce oraz odczuwa bóle przy zmianie pogody. Odczuwa również dolegliwości bólowe przy kucaniu czy przy podnoszeniu przedmiotów. W toku niniejszego procesu powódka zawarła związek małżeński, a w marcu 2016r. urodziła dziecko. Przed urodzeniem przez 6 miesięcy była na zwolnieniu lekarskim, a po urodzeniu dziecka do marca 2017r. korzystała z urlopu macierzyńskiego. Do 26.06.2017r. korzystała również z zaległego urlopu wypoczynkowego. Obecnie otrzymuje około 3.200 zł netto wynagrodzenia miesięcznie. Po wypadku w dniu 15.07.2010r. i po odbytym leczeniu, powódka otrzymywała od pracodawcy zwrot kosztów dojazdów do pracy w granicach kosztów dojazdów najtańszymi liniami państwowymi (dowód: k.571, k.747 oraz zeznania powódki A. B. (1) k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v).

W związku z wypadkiem z dnia 15.07.2010r. powódka poniosła koszty zakupu leków, preparatów i usług medycznych, w tym rehabilitacji, na które złożyła się kwota 97,30 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 05.07.2011r., kwota 24,69 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 31.08.2010r., kwota 12,80 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 04.08.2010r., kwota 500 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 08.11.2010r., kwota 750 zł za rachunek nr R 12/0/2011 z dnia 07.09.2011, kwota 1.200 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 14.07.2011, kwota 150 zł za rachunek nr (...) z dnia 03.03.2011, kwota 100 zł za rachunek nr (...) z dnia 17.12.2012, kwota 1.000 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 22.07.2013, kwota 101 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 21.06.2013r., kwota 700 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 23.05.2013 oraz kwota 212,49 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 23.04.2013 (dowód: k.99-103, k.107, k.109-114).

Zgodnie z opinią biegłego z dziedziny psychiatrii M. R. u powódki nie wystąpiły powikłania w postaci objawów psychopatologicznych. Zarówno po wypadku jak i w chwili obecnej powódka nie wymaga leczenia psychiatrycznego ani wsparcia psychologicznego. Występujące u powódki objawy lęku w sytuacjach gdy przebywa na parkingu, okresowo pojawiające się sny dotyczące zdarzenia, ograniczenia w aktywności ruchowej, trudności w rozmowie o swoim stanie w związku z wypadkiem nie są w stopniu nasilenia ani w ilości istotne aby można było na tej podstawie określić uszczerbek na zdrowiu w sferze psychicznej. Biegły w swojej opinii podkreślił nadto, że jest mało prawdopodobnym aby stan zdrowia psychicznego powódki w przyszłości się pogorszył w związku ze zdarzeniem z dnia (...) Występujące objawy nie są nasilone i nie mają wpływu na funkcjonowanie powódki w życiu codziennym (dowód: opinia biegłego sądowego psychiatry M. R. k.590-593).

Zgodnie z opinią biegłego sądowego ortopedy M. G. (2) powódka wskutek wypadku w dniu 15.07.2010r. doznała pourazowego rozległego uszkodzenia chrząstki stawowej kolana prawego, z uszkodzeniem łątki przyśrodkowej i więzadła krzyżowego prawego, a także pourazowego uszkodzenia chrząstki stawowej i więzadła pobocznego przyśrodkowego kolana lewego. W przyszłości należy się spodziewać rozwoju zmian zwyrodnieniowych stawów kolanowych. Przebyty uraz spowodował powstanie trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości: - 5% za ograniczenie wyprostowania kolana prawego o 10*; - 3% za ograniczenie zgięcia powyżej 90*; - 20% za następstwa uszkodzenia kolana prawego; - 5% za następstwa uszkodzenia kolana lewego. Łącznie 33% trwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego przedmiotowym zdarzeniem (dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy M. G. (2) k.605-609, k.663, k.718).

Natomiast zgodnie z opinią biegłego sądowego ortopedy dr n. med. P. J. (1) powódki wystąpił stan po urazie wewnętrznych struktur stawu kolanowego prawego, chrząstki rzepki IV*, chrząstki kłykcia przyśrodkowego

II*, częściowe uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego, łąkotki przyśrodkowej, a nadto stan po urazie więzadła pobocznego piszczelowego stawu kolanowego lewego oraz neurogenne uszkodzenie n. udowego w okresie rewitalizacji. Biegły sądowy ortopeda dr n. med. P. J. (1) wskazał, że u powódki wystąpił trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15% z tytułu stanu po uszkodzeniu struktur wewnętrznych kolana prawego oraz 3% z tytułu stanu po urazie więzadła piszczelowego pobocznego stawu kolanowego lewego. Nadto w swojej opinii biegły dr n. med. P. J. (1) wskazał, że uszkodzenie łąkotki przyśrodkowej nie jest uszkodzeniem urazowym lecz zwyrodnieniowym łąkotki wraz z uszkodzeniem II* kłykcia przyśrodkowego stawu kolanowego, które odpowiada spluszczeniu chrząstki stawowej, która również nie ma związku przyczynowo – skutkowego z urazem z dnia 15.07.2010r., a jest procesem samoistnym zwyrodnieniowym. Biegły sądowy dr n. med. P. J. (1) podkreśli również, że staw kolanowy lewy był leczony przed wypadkiem w związku z powyższym należy uznać jedynie stan po urazie więzadła piszczelowego pobocznego jako uraz związany z wypadkiem. Biegły sądowy dr n. med. P. J. (1) na rozprawie w dniu 07.03.2017r. wyjaśnił nadto, że pomimo ograniczenia zgięcia stawu kolanowego prawego do 20* to i tak przy ww. deficycie stawu kolanowego powódka osiąga pełen zakres ruchu (dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy dr n. med. P. J. (1) k.686-694, k.729-730).

Biegły sądowy ortopeda M. G. - dzieląc wnioski biegłego sądowego ortopedy dr n. med. P. J. (1) - na rozprawie w dniu 17.01.2017r. zmienił wysokość procentowego uszczerbku na zdrowiu powódki i w związku z tym ocenił, że z tytułu uszkodzenia struktury stawu kolanowego prawego uszczerbek ten wynosi 15% (a nie 20%) trwałego uszczerbku na zdrowiu; z tytułu uszkodzenia stawu kolanowego lewego uszczerbek ten wynosi 3% (a nie na 5%), jak również uznał, iż u powódki nie wystąpił 5%-owy uszczerbek za ograniczenie wyprostowania kolana prawego, a za ograniczenie zgięcia kolana prawego biegły ustalił 2% (a nie 3%) uszczerbek na zdrowiu powódki (dowód: opinia biegłego sądowego ortopedy M. G. (2) k.605-609, k.663, k.718).

Zgodnie z opinią biegłego sądowego neurologa prof. dr hab. med. J. M. w następstwie przedmiotowego wypadku powódka doznała uszkodzeń w obrębie obwodowego układu nerwowego prawej kończyny dolnej, w odniesieniu do których biegły neurolog stwierdził uszkodzenie prawego nerwu udowego z zaburzeniami czucia i zanikami mięśniowymi (uszkodzenie neurogenne) w obrębie uda prawego, głównie w obrębie mięśnia czworogłowego, z zarejestrowanym w badaniu EMG uszkodzeniem włókien ruchowych nerwu strzałkowego i cechami uszkodzenia nerwu piszczelowego na poziomie korzeni brzusznych rdzenia L4/L5/S1, uszkodzeniem nerwu udowego prawego pozazwojowym poniżej korzeni brzusznych rdzenia. Te obrażenia spowodowały 15% trwałego uszczerbku na zdrowiu powódki za uszkodzenie prawego nerwu udowego, przy czym nie przewiduje się w przyszłości pogorszenia stanu zdrowia w odniesieniu do rozpoznania klinicznego neurologicznego (dowód: opinia biegłego sądowego neurologa prof. dr hab. med. J. M. k.624-637, k.664-667, k.717v).

Pismem z dnia 02.09.2010r. powódka dokonała zgłoszenia szkody u pozwanego, żądając zapłaty kwoty 10.000 zł tytułem częściowego zadośćuczynienia, kwoty 936 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów, kwoty 1.000 zł tytułem zaliczki na poczet przyszłych kosztów leczenia, a nadto wniosła o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość. Pismem z dnia 27.09.2010r. powódka wniosła dodatkowo o zwrot kwoty 750 zł tytułem poniesionych kosztów zakupu preparatów medycznych, zgodnie z fakturą VAT nr (...) z dnia 31.08.2010r. oraz fakturą VAT nr (...) z dnia 10.09.2010r. Pozwany pismem z dnia 11.10.2010r. przyznał powódce kwotę 7.500 zł tytułem zadośćuczynienia, kwotę 824,91 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych oraz kwotę 750 zł tytułem zakupu preparatów medycznych. Pismem z dnia 11.03.2011r. powódka podwyższyła wysokość żądanej zaliczki na poczet przyszłego leczenia do kwoty 5.000 zł, uzasadniając to koniecznością przeprowadzenia operacji rekonstrukcji chrząstki stawowej. W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 30.03.2011r. odmówił wypłaty zaliczki wskazując, że operacja stawu kolanowego może być wykonana nieodpłatnie w ramach NFZ. Powódka kolejnym pismem z dnia 27.04.2011r. rozszerzyła żądanie zapłaty zaliczki na poczet kosztów leczenia do kwoty 17.000 zł uzasadniając to koniecznością leczenia ubytku chrząstki stawowej implantami węglowymi, których koszt wynosi około 1.000 zł za sztukę, a potrzebnych będzie od 2 do 6 implantów. Pismem z dnia 20.05.2011r. pozwana ponownie odmówiła wypłaty żądanej przez powódkę zaliczki (dowód: k.52-55, k.56-58, k.61-62, k.63, k.71-72, k.282-282v).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: akt szkody (k.193, k.210-453), dokumentów zgromadzonych w aktach Sądu Rejonowego w S. sygn. II K (...), historii choroby powódki (k.31-51, k.62, k.152, k.462-532), zgłoszenia

szkody i żądania wypłaty świadczeń (k.52, k.55, k.61, k.64, k.71, k.115), pisma pozwanego z dnia 14.09.2010r., 11.10.2010r., z dnia 30.03.2011r. i z dnia 20.05.2011r. (k.53, k.58, k.63, k.72-73, k.171), faktur VAT za zakup leków, za poniesione koszty dojazdu na rehabilitacje, za odbyte usługi medyczne (k.56-57, k.99-103, k.107-108-114), oświadczenia pracodawcy powódki z dnia 12.07.2013r. i z dnia 28.03.2017r. (k.74, k.747), zaświadczenia pracodawcy powódki z dnia 03.02.2015r. (k.323v), listy obecności powódki w pracy (k.76-98), kserokopii dowodu rejestracyjnego pojazdu nr rej (...) (k.75), zestawienia kosztów dojazdu na rehabilitacje i do placówek medycznych (k.104-105, k.173), pisma NFZ z dnia 13.09.2011r. (k.106), załącznika do uchwały Zarządu PKP Intercity – Cennik usług przewozowych Spółki „PKP Intercity” (k.174-178), informacji mail - owej dotyczącej poboru opłat na autostradzie A2 (k.179-181), informacji mail – owej Kolei Wielkopolskich Sp. z o.o. z dnia 19.03.2015r. (k.533-536), informacji mail- owej PKP Intercity (k.545-546), pisma PKP Intercity S.A. z dnia 03.07.2015r. (k.568), pisma pracodawcy powódki z dnia 03.07.2015r. (k.571) i z dnia 28.03.2017r. (k.747), kserokopii aktu małżeństwa powódki (k.588-589), opinii biegłego sądowego psychiatry M. R. (k.590-593), opinii biegłego sądowego ortopedy M. G. (2) (k.605-609, k.663, k.718), opinii biegłego sądowego neurologa prof. dr hab. med. J. M. (k.624-637, k.664-667, k.717v), opinii biegłego sądowego ortopedy dr n. med P. J. (k.686-694, k.729-730), zeznań powódki A. B. (3) (k.204v-206, k.538v-539, k.557-557v, k.749-479v).

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom powódki A. B. (1), gdyż zeznania te są jasne, logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Wartość dowodowa dokumentów zaliczonych w poczet dowodów nie budziła zdaniem Sądu wątpliwości.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego psychiatry M. R. była jasna, a wnioski należycie uzasadnione, przy czym opinia ta nie była kwestionowana przez strony.

Również w ocenie Sądu opinia biegłego sądowego neurologa prof. dr hab. med. J. M. była jasna, logiczna, a wnioski należycie i wyczerpująco uzasadnione, przy czym opinia ta nie została skutecznie zakwestionowana przez strony. Zarzuty powódki nie podważyły w żaden sposób treści opinii, która w sposób wyczerpujący odnosiła się do przedmiotu procesu, przy czym biegły ocenił skutki medyczne przedmiotowego wypadku na podstawie zebranego materiału dowodowego. Podobnie należało ocenić zarzuty strony pozwanej co do treści opinii biegłego neurologa i uznać je wobec tego za nieuzasadnione. W miejscu tym podkreślenia wymaga jedynie, że rozpoznanie neurologiczne przeprowadzone nawet ponad 2 lata po wypadku tj. w listopadzie/grudniu 2012r. nie oznacza, że fakty będące wówczas przedmiotem badania neurologicznego nie pozostają w związku przyczynowo – skutkowym z wypadkiem z dnia 15.07.2010r., tym bardziej, że z dokumentacji medycznej nie wynika, aby w między czasie u powódki doszło do innej przyczyny tłumaczącej te fakty kliniczne, na co wyraźnie zwrócił uwagę biegły neurolog w swojej opinii uzupełniającej.

Sąd w pełni podzielił wnioski wypływające z opinii biegłego sądowego ortopedy dr n. med. P. J. (1) bowiem były one jasne, spójne i pozbawione wewnętrznych sprzeczności. Biegły sądowy dr n. med. P. J. (1) ustosunkował się do wszystkich zarzutów strony powodowej. Odnośnie wątpliwości powódki co do ograniczenia zgięcia stawu kolanowego prawego i prawidłowej kwalifikacji tego uszczerbku to biegły wyjaśnił, iż pomimo ograniczenia zgięcia na poziomie 20* w stosunku do kolana lewego to przy tym deficycie ruchu kolana prawego powódka i tak osiąga pełen zakres ruchu

Zarzuty pozwanego co do wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu określonego przez biegłego sądowego ortopeda M. G. (2) okazały się o tyle uzasadnione, że biegły M. G. po wynikach badań przeprowadzonych przez biegłego P. J. zmienił wnioski swojej opinii, co do wysokości pierwotnego uszczerbku na zdrowiu. Należy zauważyć, iż powyższa zmiana nie wynikała z błędów merytorycznych pierwotnej opinii biegłego M. G. lecz nastąpiła w wyniku poprawy stanu zdrowia powódki, na co wskazywała z kolei treść opinii biegłego P. J.. Natomiast odnośnie dalszych zarzutów strony pozwanej do opinii biegłego M. G., a zmierzających do wyeliminowania i wyodrębnienia z obecnego stanu zdrowia powódki zmian zwyrodnieniowych (samoistnych) stawu kolanowego, to sąd uwzględnił również – zgodnie z opinią biegłego P. J. - że uszkodzenie łąkotki przysródkowej nie jest uszkodzeniem urazowym lecz zwyrodnieniowym łąkotki wraz z uszkodzeniem II* kłykcia przysródkowego stawu kolanowego, które odpowiada spluszczeniu chrząstki stawowej, która również nie ma związku przyczynowo – skutkowego z urazem z dnia 15.07.2010r., a jest procesem samoistnym zwyrodnieniowym. Biegły P. J. podkreślił również, że staw kolanowy lewy był leczony przed wypadkiem

w związku z powyższym należy uznać jedynie stan po urazie więzadła piszczelowego pobocznego jako uraz związany z wypadkiem.

Sąd zważył, co następuje:

Powódka A. B. (1) w toku procesu zmieniała wysokość dochodzonego roszczenia. Ostatecznie powódka w piśmie z dnia 23.06.2015r. (k.563-564) wniosła o zasądzenie:

- a. zadośćuczynienia **w kwocie 142.500 zł** za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty,
- b. odszkodowania **w kwocie 4.860 zł** tytułem poniesionych kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20.05.2011r. do dnia zapłaty,
- c. odszkodowania **w kwocie 4.848,28 zł** tytułem poniesionych dodatkowych kosztów leczenia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- d. odszkodowania **w kwocie 3.044,09 zł** tytułem poniesionych kosztów dojazdów na rehabilitację oraz do placówek medycznych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- e. odszkodowania **w kwocie 4.305 zł** tytułem utraty możliwości otrzymywania dodatkowego wynagrodzenia za płatne patrole wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- f. renty **w kwocie 205 zł** płatnej do 5-tego każdego miesiąca poczynając od dnia złożenia pozwu wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności oraz
- g. ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku z dnia 15.07.2010r.

Należy zauważyć, iż pozwana nie kwestionowała co do zasady swojej odpowiedzialności wobec powódki za skutki wypadku z dnia 15.07.2010r. Spornym pozostawała natomiast wysokość dochodzonego przez powódkę zadośćuczynienia jak i odszkodowania. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że winę za spowodowanie wypadku w dniu 15.07.2010 r. ponosi M. G. (1), kierując samochodem osobowym marki M. (...) nr rej. (...), objętym umową ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej u poprzednika prawnego pozwanego. Zgodnie więc z art. 822 § 1 kc oraz art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, jak również art. 444 § 1 i 2 k.c. oraz art. 445 § 1 kc pozwany jest – co do zasady - zobowiązany do wypłaty powodowi żądanego odszkodowania i zadośćuczynienia oraz renty.

Ad. a)

Zgodnie z art. 445 § 1 kc w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym, a więc w art. 444 kc, tj. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Powódka A. B. (1) w wyniku wypadku w dniu 15.07.2010r. doznała urazu wewnętrznych struktur stawu kolanowego prawego, przy czym doszło wówczas do uszkodzenia głównie rzepki oraz kłykcia przyśrodkowego, jak również częściowego uszkodzenia więzadła krzyżowego przedniego, a nadto więzadła pobocznego piszczelowego stawu kolanowego lewego. Następstwa ortopedyczne doprowadziły do powstania u powódki trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 18%. Ponadto w następstwie przedmiotowego wypadku doszło do uszkodzeń w obrębie obwodowego układu nerwowego prawej kończyny dolnej, w odniesieniu do których biegły neurolog ustalił uszkodzenie prawego nerwu udowego z zaburzeniami czucia i zanikami mięśniowymi (uszkodzenie neurogenne) w obrębie uda prawego, głównie w obrębie mięśnia czworogłowego, z zarejestrowanym w badaniu EMG uszkodzeniem włókien ruchowych nerwu strzałkowego i cechami uszkodzenia nerwu piszczelowego na poziomie korzeni brzusznych rdzenia L4/L5/S1, uszkodzeniem nerwu udowego prawego pozazwojowym poniżej korzeni brzusznych rdzenia. Same następstwa stricte neurologiczne doprowadziły do wystąpienia u powódki trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 15%.

Przedmiotowy wypadek spowodował konieczność hospitalizacji. Powódka poddana była dwukrotnie operacji. Pierwsze leczenie operacyjne polegało na artroskopowej częściowej meniscektomii, wykonano shaving, forage rzepki i lavage kolana prawego. Natomiast podczas drugiego pobytu w szpitalu wykonano artroskopię operacyjną z artrotomią kolana prawego i z usunięciem chrząstki z uszkodzonej powierzchni rzepki, wykonano mikrozłamania i założono chondroguide. Nadto w dniu 08.09.2010 wykonano punkcję kolana. Konieczne było długotrwałe leczenie specjalistyczne i rehabilitacja, co w sposób szczegółowy obrazuje zebrana dokumentacja z leczenia zarówno szpitalnego jak i ambulatoryjnego. Nie bez znaczenia pozostają wielokrotne wizyty powódki u lekarzy specjalistów podczas których powódka podana była licznym specjalistycznym badaniom (w tym MRI, USG czy EMG). Konieczna była długotrwała rehabilitacja.

Nadto w chwili obecnej obserwowana jest u powódki wyraźna dysfunkcja kończyny dolnej charakteryzująca się przede wszystkim chodem asymetrycznym tj. zauważalne jest, że powódka prawą kończyną robi nieco większy zamach z biodra prawego aby nią unieść. Z uwagi na powyższe powódka ma trudności np. przy wchodzeniu po schodach ponieważ zmuszona jest podciągać w sposób nienaturalny kończynę dolną poprzez zginanie jej w stawie biodrowym prawym, co jednoznacznie podkreślił biegły neurolog w swojej opinii. Powyższa dolegliwość nabiera dodatkowego znaczenia bowiem uniemożliwia powódce prowadzenie dotychczasowego trybu życia, zarówno na płaszczyźnie życia codziennego jak i zawodowego. Powódka bowiem z zawodu jest funkcjonariuszem policji i przebyty uraz spowodował, iż częściowo utraciła ona sprawność fizyczną, która była nieodzownym czynnikiem prawidłowego i czynnego wykonywania służby w Policji. Skutki medyczne przedmiotowego wypadku doprowadziły, że powódka została przeniesiona na inne stanowisko pracy. Ponadto pracodawca powódki w sposób jednoznaczny podkreślił, iż powódka utraciła możliwości uczęszczania na dodatkowe płatne patrole oraz w okresie nieobecności powódki w pracy spowodowanej chorobą powódka nie była klasyfikowana i uwzględniana przy wszelkiego rodzaju nagrodach, awansach i wyróżnieniach pieniężnych przyznawanych przez przełożonych. Przebyty uraz uniemożliwił powódce podnoszenie kwalifikacji zawodowych i dalszy rozwój zawodowy.

Powódka do dnia dzisiejszego odczuwa dolegliwości bólowe kolana prawego spowodowane wypadkiem. Z uwagi na dysfunkcję kolana powódka ma problemy z kucaniem, klękaniem, wchodzeniem po schodach czy z unoszeniem przedmiotów. Odruch kolanowy jest osłabiony. Prawy staw kolanowy posiada deficyt ruchu na poziomie 20*. Chodzenie jest możliwe lecz utrudnione – zwłaszcza przy wchodzeniu po schodach. Nadto na przedniej powierzchni uda prawego ma osłabienie czucia powierzchniowego. Powódka ma największe trudności z wykonaniem maksymalnego przysiadu w stawie kolanowym co utrudnia wykonywanie prac fizycznych domowych. Istnieją również ograniczenia w uprawianiu sportu wysiłkowego, natomiast wskazana jest rekreacja i ćwiczenia w basenie pływackim co pomoże powódce w przywróceniu regeneracji czynności nerwu udowego, nie odwróci natomiast dysproporcji mięśniowej mięśnia czworogłowego uda prawego.

Biorąc zatem pod uwagę powyższe okoliczności, w tym rozmiar doznanych przez powódkę cierpień fizycznych oraz trwałość następstw, należy zdaniem Sądu uznać, iż wysokość należnego powódce zadośćuczynienia za doznaną krzywdę winna wynosić 100.000 zł. Wobec powyższego, iż dotychczas powódce wypłacono kwotę 7.500 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, uzasadnione jest roszczenie powódki z tego tytułu co do kwoty 92.500 zł.

Dlatego też sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę w wysokości 92.500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29.10.2014r. do dnia 31.12.2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty (**punkt 1 wyroku**).

Natomiast roszczenie powódki z tego tytułu w pozostałym zakresie należało uznać za zbyt wygórowane i bezzasadne (**punkt 5 wyroku**).

O odsetkach od ww. kwoty sąd orzekł z uwzględnieniem treści art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc., przy uwzględnieniu chwili doręczenia pozwanemu odpisu pozwu (k.132v).

Ad. b)

Zgodnie z art. 444 § 1 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Treść powyższego przepisu niewątpliwie odnosi się także do kosztów odbytego leczenia.

Wysokość przedmiotowego roszczenia powódki dotyczy zwrotu kosztów zakupu materiału operacyjnego tj. chondro – gide 40 x 50 w wysokości 4.860 zł zgodnie z fakturą VAT o nr (...) z dnia 01.07.2010r. (k.108). Konieczność zakupu przedmiotowego materiału nie budziła w ocenie sądu żadnych wątpliwości, a jego związek z przedmiotowym wypadkiem z dnia 15.07.2010r. i niezbędność jego zastosowania została potwierdzona w treści zarówno opinii biegłego sądowego ortopedy M. G., jak i opinii biegłego sądowego ortopedy dr n. med. P. J..

Stąd zasada okazała się w całości żądana przez powódkę z tego tytułu kwota, wobec czego na podstawie art. 444 § 1 kc sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.860 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.11.2011r. do dnia 31.12.2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty (**punkt 1 wyroku**).

O odsetkach od ww. kwoty sąd orzekł z uwzględnieniem treści art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc. Zaznaczenia w tym miejscu wymaga, iż zasądzeni odsetek od tej kwoty jest uzasadnione od dnia następnego po dniu zgłoszenia przez powódkę pozwanej zwrotu kosztu zakupu przedmiotowego materiału operacyjnego, co powódka uczyniła dopiero pismem z dnia 25.11.2011r. (k.115). Zatem roszczenie odsetkowe powódki już od dnia 20.05.2011r. było nieuzasadnione, skoro pozwany w tym czasie nie było jeszcze przedstawione żądanie zwrotu kosztów zakupu przedmiotowego materiału operacyjnego. Dlatego w tej części roszczenie odsetkowe powódki należało oddalić jako bezzasadne (**punkt 5 wyroku**).

Ad. c)

Powódka domagała się oprócz zwrotu kosztu zakupu materiału operacyjnego również zwrotu innych, poniesionych przez nią kosztów leczenia (w tym zakupu leków, usług medycznych i odbytej rehabilitacji), na które złożyła się w sumie kwota 4.848,28 zł, wynikająca z przedłożonych przez powódkę faktur VAT i rachunków :

w zakresie ortopedycznych następstw wypadku :

- 97,30 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 05.07.2011r. (k.114),
- 24,69 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 31.08.2010r. (k.113),
- 12,80 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 04.08.2010r. (k.112),
- 500 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 08.11.2010r. (k.(...)),
- 750 zł za rachunek nr (...) z dnia 07.09.2011 (k.110),
- 1.200 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 14.07.2011 (k.109),
- 150 zł za rachunek nr (...) z dnia 03.03.2011 (k.107),
- 1.000 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 22.07.2013 (k.102),
- 101 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 21.06.2013r. (k.101),
- 700 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 23.05.2013 (k.100),

oraz następstw neurologicznych :

- 212,49 zł za fakturę VAT nr (...) z dnia 23.04.2013 (k.99),
- 100 zł za rachunek nr (...) z dnia 17.12.2012 (k.103).

Zasadność i konieczność poniesionych przez powódkę kosztów związanych z zakupem poszczególnych leków i preparatów medycznych czy skorzystania z niezbędnych usług medycznych w granicach następstw ortopedycznych nie budziła w ocenie sądu żadnych wątpliwości, tym bardziej, że konieczność poniesienia tych kosztów związanych z ortopedycznym leczeniem następstw przedmiotowego zdarzenia jednoznacznie podkreślił zarówno biegły sądowy ortopeda M. G., jak i biegły sądowy ortopeda dr n. med. P. J..

Wskazane wyżej wydatki neurologiczne podlegały uwzględnieniu – zgodnie z opinią biegłego sądowego neurologa prof. dr hab. med. J. M. - za wyjątkiem poniesionego przez powódkę kosztu konsultacji neurologicznej w wysokości 100 zł w dniu 17.12.2012r., potwierdzonego rachunkiem nr (...) (k.103). W miejscu tym zaznaczyć należy, że od daty wypadku w dniu 15.07.2010r. do czasu tej prywatnej wizyty u neurologa, potwierdzonej rachunkiem upłynęło ponad 2 lata. Powódka w ocenie sądu dysponowała zatem wystarczającym okresem czasu oczekiwania na ewentualną wizytę u neurologa w ramach NFZ, nawet przy założeniu, że odbycie prywatnej wizyty u neurologa w grudniu 2012r. mogło zostać spowodowane badaniem EMG w dniu 13.08.2012r. Wówczas ustalenie terminu wizyty u neurologa bezpośrednio po otrzymaniu przez powódkę wyniku badania doprowadziłoby do sytuacji odbycia przez nią wizyty w ramach NFZ najprawdopodobniej w tym samym terminie co prywatnej wizyty lekarskiej. Na powyższe zwrócił uwagę również biegły sądowy neurolog prof. dr hab. med. J. M. w swojej opinii, podkreślając jednocześnie, że oczekiwanie na wizytę w ramach NFZ nie niesłoby za sobą istotnych negatywnych konsekwencji dla zdrowia powódki. Z uwagi na powyższe sąd uznał, że powódka mogła skorzystać z wizyty u neurologa w ramach NFZ bez żadnych negatywnych konsekwencji dla jej zdrowia oraz bez potrzeby wydatkowania kwoty 100 zł na odbycie prywatnej wizyty lekarskiej, skoro mogła skorzystać z takiej wizyty nieodpłatnie w ramach NFZ. Dlatego też w tej części roszczenie powódki podlegało oddaleniu jako bezzasadne (**punkt 5 wyroku**).

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 444 § 1 kc sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.748,28 zł (4.848,28 zł – 100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04.08.2014r. do dnia 31.12.2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty (**punkt 1 wyroku**). O odsetkach sąd orzekł z uwzględnieniem treści art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 kc, w związku z żądaniem ich zasądzenia od dnia wniesienia pozwu.

Ad. d)

Powódka wnosi także o zwrot kosztów dojazdu do placówek medycznych oraz na rehabilitacje. Nie ulega wątpliwości, że roszczenie powódki znajduje swoją podstawę również w treści art. 444 § 1 kc. Powódka dochodzi z tego tytułu kwoty w łącznej wysokości 3.044,09 zł, na którą złożyły się koszty dojazdów na rehabilitacje w wysokości 373 zł, koszty dojazdów do placówek medycznych w kwocie 2.560 zł oraz kwota (...),09 zł stanowiąca różnicę pomiędzy dochodzoną w postępowaniu likwidacyjnym kwotą 936 zł, a przyznaną przez pozwanego wówczas kwotą 824,91 zł.

Odnosząc się do tej części roszczenia powódki, która zawiera żądanie zwrotu **kosztów dojazdów do placówek medycznych** to należało zwrócić uwagę, że powódka opierała swoje roszczenie na wizytach lekarskich :

- odbytych w Przychodni SP ZOZ w P. przy ul. (...) (wizyta u ortopedy - traumatologa W. R., W. K.) w dniach 15.09.2010r. (k.468), 22.09.2010r. (k.469), 20.10.2010r. (k.470), 10.11.2010r. (k.471), 25.11.2010r. (k.472), 01.12.2010r. (k.472), 02.12.2010r. (k.473), 22.12.2010r. (k.474), 26.01.2011r. (k.62), 23.02.2011r. (k.476), 23.03.2011r. (k.477), 20.04.2011r. (k.478), 25.05.2011r. (k.479), 15.06.2011r. (k.480), 06.07.2011r. (k.481), 13.07.2011r. (k.482), 20.07.2011r. (k.483), 27.07.2011r. (k.484), 10.08.2011r. (k.485), 24.08.2011r. (k.486), 07.09.2011r. (k.487), 21.09.2011r. (k.488), 05.10.2011r. (k.489), 09.11.2011r. (k.490), 14.12.2011r. (k.491), 04.01.2012r. (k.492), 11.01.2012r. (k.493), 01.02.2012r. (k.494), 15.02.2012r. (k.495), 29.02.2012r. (k.496), 14.03.2012r. (k.497), 28.03.2012r. (k.498), 11.07.2012r. (k.499), 29.08.2012r. (k.500),

- a nadto na wizytach w innych placówkach medycznych :

- w dniu 19.01.2011r. w związku z przeprowadzonymi badaniami MR kolana prawego w NZOZ w P. przy ul. (...) (k.525),

- w dniu 03.03.2011r. w Gabinetcie Urazowo – Ortopedycznym R. S. w P. przy ul. (...) (k.107),

- w dniu 13.08.2012r. badanie EMG w ZOZ P. S. w P. przy ul. (...) (k.42),

- w dniu 26.10.2012r. badanie MR kręgosłupa lędźwiowego – krzyżowego w Szpitalu Klinicznym w P. przy ul. (...) (k.526) oraz

- w dniu 22.11.2012r. i w dniu 05.12.2012r. konsultacja neurologiczna w Gabinetcie Lekarskim A. B. (1) w P. przy ul. (...) (k.31 i k.103).

Należy zatem zauważyć, iż wbrew stanowisku strony pozwanej powódka wykazała, że odbyła wskazane wyżej wizyty w placówkach medycznych zgodnie z dołączoną do akt niniejszego postępowania historią choroby i leczenia powódki. Stąd zarzuty strony pozwanej należało uznać za całkowicie bezzasadne.

Z kolei żądanie zwrotu **kosztów dojazdu na rehabilitację** do S. powódka wykazała odpowiednio zaświadczeniami o odbytych zabiegach fizjoterapeutycznych, które powódka odbyła w okresie:

- od 04.10.2010r. do 15.10.2010r. 10 wizyt (k.503-505),
- od 02.11.2010r. do 17.11.2010r. 10 wizyt (k.506-508),
- od 03.01.2011r. do 18.01.2011r. 10 wizyt (k.509-511),
- od 19.01.2011r. do 01.02.2011r. 10 wizyt (k.512-514),
- od 22.09.2011r. do 06.10.2011r. 10 wizyt (k.515-517),
- od 07.10.2011r. do 24.10.2011r. 10 wizyt (k.518-520),
- od 17.11.2011r. do 06.12.2011r. 10 wizyt (k.521-523),
- od 01.02.2013r. do 23.05.2013r. 7 wizyt (k.100),
- od 24.05.2013r. do 22.07.2013r. 10 wizyt (k.102),

według zestawienia kosztów (k.104).

Nie budziła również wątpliwości zastosowana przez powódkę metodologia wyliczenia kosztów zużycia paliwa w związku z ww. wizytami w placówkach medycznych i odbytej rehabilitacji. Z uwagi bowiem na wiek pojazdu jakim poruszała się powódka oraz pojemność skokową silnika 2,2l (k.404), wskazane przez powódkę średnie zużycie paliwa w wysokości 8,40l/100 km (k.173) stanowiło w ocenie sądu wiarygodną wartość, tym bardziej, że pozwana w toku postępowania szkodowego w piśmie z dnia 11.10.2010r. nie kwestionowała sugerowanych przez powódkę wartości i uwzględniła w przeważającej części koszty dojazdów według przedłożonego wówczas przez powódkę zestawienia za okres od 16.07.2010r. do 08.09.2010r. odnośnie dojazdów do placówek medycznych oraz za okres od 06.09.2010r. do 20.09.2010r. odnośnie dojazdów na rehabilitację (k.55, k.58, k.173). Również w ocenie Sądu wskazywane przez powódkę ceny jednostkowe 1 l paliwa (...) w wysokości 4,40 zł czy odległości od miejsca zamieszkania powódki do placówek medycznych w P. i S., należy uznać za w pełni uzasadnione i nie wygórowane.

Z uwagi na powyższe uzasadnionym było żądanie zwrotu kosztów dojazdów do placówek medycznych w wysokości 2.560 zł (154 km w dwie strony x 40 wizyt x 8,4l/100 km x 4,40zł/l) oraz żądanie zwrotu kosztów dojazdów na zabiegi rehabilitacyjne w wysokości 373 zł (10 km w dwie strony x 87 wizyt x 8,4l/100 km x 4,40zł/l).

Natomiast żądanie powódki w zakresie kwoty (...),09 zł należało uznać za nieuzasadnione, gdyż powódka nie wykazała źródła swojego roszczenia i jego związku z odbytymi wizytami. Powódka przy tym oprócz czysto matematycznego rachunku nie wykazała w jakiej części to roszczenie odnosiło się do poszczególnych wizyt lekarskich, a jeżeli tak to koszty której wizyty lekarskiej nie zostały wówczas zaspokojone przez pozwanego

W związku z powyższym sąd działając na podstawie art. 444 1 kc zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę w wysokości 2.933 zł (3.044,09 zł – (...),09 zł) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04.08.2014r. do dnia 31.12.2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty **(punkt 1 wyroku)**.

W pozostałej części roszczenie powódki podlegało oddaleniu jako bezzasadne **(punkt 5 wyroku)**.

O odsetkach sąd orzekł z uwzględnieniem treści art. 455 k.c. i art. 481 § 1 i 2 kc, w związku z żądaniem ich zasądzenia od dnia wniesienia pozwu.

Ad. e)

Zgodnie z art. 444 § 2 kc jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Powódka domagała się również zwrotu kwoty 4.305 zł tytułem utraty możliwości uzyskania dodatkowego przychodu za płatne patrole w pracy, za okres 21 miesięcy w kwocie 205 zł miesięcznie. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało, iż powódka przez okres 21 miesięcy była nieobecna w pracy z powodu choroby wywołanej przedmiotowym wypadkiem i w tym czasie nie korzystała z płatnych patroli poza godzinami pracy. W ocenie Sądu w świetle okoliczności niniejszej sprawy należy uznać, iż uzasadnione jest roszczenie powódki dotyczące zwrotu kosztów utraconego zarobku w okresie pozostawania na zwolnieniu od sierpnia 2010 roku do kwietnia 2011 roku w wysokości 4.305 zł (21 x 205 zł).

Z uwagi na powyższe sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę w wysokości 4.305 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 04.08.2014r. do dnia 31.12.2015r. oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty **(punkt 1 wyroku)**.

O odsetkach sąd orzekł z uwzględnieniem treści art. 455 k.c. i art. 481 § 1 i 2 kc, w związku z żądaniem ich zasądzenia od dnia wniesienia pozwu.

Ad. f)

Również w świetle art. 444 § 2 kc oraz w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego uzasadnione jest roszczenie powódki dotyczące zasądzenia renty uzupełniającej, z uwagi na brak możliwości uzyskiwania przez powódkę dodatkowego wynagrodzenia na przyszłość z tytułu płatnych patroli, tym bardziej. Należy przy tym zauważyć, iż obecnie - zgodnie z oświadczeniem pracodawcy powódki z dnia 28.03.2017r. - powódkę nadal uznano za zdolną do pracy z ograniczeniami, które to ograniczenia uznano za stałe i które jednocześnie uniemożliwiają powódce podejmowanie się płatnych patroli.

Z uwagi na powyższe sąd działając na podstawie art. 444 § 2 kc zasądził od pozwanego na rzecz powódki rentę w wysokości 205 zł płatną miesięcznie, każdego 5-tego dnia miesiąca począwszy od sierpnia 2014 roku **(punkt 2 wyroku)**.

Ad. g)

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy uzasadnione jest również roszczenie powódki dotyczące ustalenia, że pozwany ponosi odpowiedzialność za skutki na zdrowiu powódki związane z wypadkiem z dnia 15.07.2010 r., które do dziś nie ujawniły się, a które ujawnić się mogą w przyszłości. Biegli sądowi ortopedzi M. G. i dr n. med. P. J. byli zgodni co do faktu wystąpienia w przyszłości zmian zwyrodnieniowych powódki i co najistotniejsze, że przebyty uraz spowodowany wypadkiem z dnia 15.07.2010r. może przyspieszyć te zmiany. Uraz będzie wpływał zatem negatywnie na istniejące zwyrodnienie. Nadto zwrócić należało uwagę, że pomimo upływu prawie 7 lat od wypadku powódka do dnia dzisiejszego odczuwa dolegliwości bólowe i takie dolegliwości będą towarzyszyć powódce do końca życia, przy czym nie bez znaczenia ma utrwalona już dysfunkcja ruchu stawu kolanowego prawego. Stąd na podstawie art. 189 k.p.c. sąd ustalił odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku na zdrowiu powódki związane ze zdarzeniem w dniu 15.07.2010r. które do dziś nie ujawniły się, a które ujawnić się mogą w przyszłości (**punkt 3 wyroku**).

Na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. sąd umorzył postępowanie co do kwoty 56.055,40 zł (7.000 zł + 49.055,40 zł) z uwagi na cofnięcie pozwu w tym zakresie przez powódkę wraz z zrzeczeniem się roszczeń (**punkt 4 wyroku**).

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powódka poniosła koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa 17 zł (k.15), opłatę sądową w wysokości 10.781 zł (k.121) oraz koszty zaliczki w kwocie 3.000 zł (k.551). Razem poniesione przez powódkę koszty procesu wyniosły 20.998 zł. Pozwany z kolei poniósł koszty zastępstwa procesowego w wysokości 7.200 zł. Powódka wygrała proces w 52%, a pozwany w 48%. Z uwagi na powyższe sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7.463 zł tytułem zwrotu kosztów procesu [(20.998 zł x 52%) – (7.200 zł x 48%)] – (**punkt 6 wyroku**).

O nieuiszczonych kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398) w zw. z art. 100 k.p.c., nakazując pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Koninie od pozwanego kwotę 1.959,26 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, na które złożyła się: kwota wynagrodzenia biegłego sądowego ortopedy dr n. med. P. J. za sporządzoną opinię w kwocie 945,89 zł; kwota w wysokości 416,52 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego neurologa prof. dr hab. med. J. M. za udział w rozprawie wraz z kwotą 183 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu tego biegłego na rozprawę; kwota w wysokości 63,94 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego ortopedy M. G. za udział w rozprawie wraz z kwotą 16,72 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu tego biegłego na rozprawę; kwota 90,08 zł tytułem wynagrodzenia biegłego sądowego ortopedy dr n. med. P. J. za udział w rozprawie wraz z kwotą 243,16 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu tego biegłego na rozprawę (**punkt 7 wyroku**).

Andrzej Nawrocki